

Birutė Grybaitė

Pasvalio Petro Vileišio gimnazija

4d klasė

***

Tavęs ieškojau aš ilgai, –
Sunku, nelengva buvo man,
Nes tu dangsteisi ir slapsteis
Po svetimų žmonių veidais.

Vieni gi sako, jog tavęs nėra,
Kiti užginčija – tai netiesa.
O kaipgi iš tiesų yra?

Manei, jog pasiduosiu?
Netekusi vilties sustosiu?
Priešingai, aš tik toliau
Tavęs ieškosiu.

Rasiu, rasiu, rasiu...
Ką? – manęs paklaus kiti,
O aš jiems atsakysiu:
Prasmę. Gyvenimo sunkaus.

***

Ką matau, ką girdžiu,
Patikėti negaliu, –
Gal tai paukštis,
Prabėgęs tyluma?

Gal tai lapas,
Nukritęs nuo obels?
Bet aš žinau –
Tai tik šešėlis dangaus.

Norėčiau nusukti
Ten aukštai ir išgirst,
Ką kalba Dievai.

***

Tau nežinant ošė jūra,
Saulė leidos paslapčia,
O mėnulis atsibudęs
Skriejo danguje.

Sėdint kopose aukštai,
Skrido vienas, du drugiai,
O žemai pakrante bėgo
Du juodi juodi žirgai.

Sužibėjo žvaigždės trys –
Dvi pirmąsias dovanojau
Tiems laisviems žirgams,
Tegu būna tau trečioji...

Prasidės kita diena,
Baigsis pasaka trumpa.

***

Aš laikiu vasaros,
Ir medžių, ir gėlių...
Bet man sunku, sunku,
Tarytum kaustytų kančia.

Tikiu – ateis diena,
Kai viskas, viskas pasimirš,
Ir jau matau save
Prie upės lankoje.

Matysiu krantą ir medžius,
Ir žaidžiančius vaikus...
Bet vis tiek čia laimės
Aš nesurasiu...

Tiktai žinau, kad ji ateis,
Kai nelauksiu ir nesitikėsiu –
Kažkur ir kažkada, –
Kaip vasara išsiilgta.